

[Ninn-Hansen.]

pristalsopgørelse understreger virkningsfuldheden af det ærede medlem hr. Aksel Møllers forslag om gennem skattelettelser at bekæmpe inflationen, for det var jo ikke stigende fødevareudgifter, der fremkaldte opgangen i julipristallet på 5 points. Fødevareudgifterne blev for pristalsfamilien formindsket med 134 kr., men skatteudgifterne steg med 192 kr. Vi fik den betydelige stigning, der var tale om, og vi fik endvidere gennem udbetaling af de 2 portioner en forbrugsudvidelse på vel et sted mellem 300 og 400 mill. kr.

Ved dette års åbningsdebat forsøgte det ærede medlem hr. Aksel Møller på ny at vinde gehør hos regeringen for et forslag, der blev yderligere konkretiseret på det konservative folkepartis landsrådsmøde i sidste måned. Mit partis ordfører under finanslovdebatten, det ærede medlem hr. Thestrup, opfordrede forleden dag finansministeren til at tage den konservative plan op til overvejelse. Bliver en ny afvisning resultatet? Jeg frygter det efter den højtærede finansministers svar til det ærede medlem hr. Thestrup, men jeg håber stadig, at regeringen vil møde planen med en positiv indstilling, og dette indlæg er et forsøg på at opnå det.

Vi står umiddelbart foran et nyt lønregulerende pristal. Gennemføres vort forslag om skattelettelser på i alt ca. 300 mill. kr., og tages der ved januarpristallet hensyn til denne skattelettelse, er der muligheder for at dæmpe inflationen og dermed møde de forventede internationale prisstigninger med større modstandskraft, end det ellers vil være tilfældet. Forslaget giver ikke anledning til udvidet forbrug, da pengene skal bindes i en årrække i banker og sparekasser, men det åbner udvej for at opnå øget kapital til erhvervsinvesteringer. Forslagets forskellige opsparingsmæssige foranstaltninger vil give yderligere muligheder herfor. De vanskeligheder, der fra anden side er peget på med hensyn til statens finansieringsvirksomhed, vil ikke opstå. Statens kapitalbehov vil tværtimod blive formindsket, og kreditpolitikken vil blive mere virkningsfuld, hvis boligministeren anvender sin bemyndigelse til at lade statslån til byggeri delvis berigtige ved udlevering af statsobligationer, som bygherren selv må

selge på lånemarkedet. Gives der endvidere som foreslået adgang til ved den forestående opgivelse af skattepligtige indkomster at lade personer, der har ladet optage statslån i deres boliger, indbetale indtil 1 000 kr. pr. bolig i ekstraordinært afdrag, og gøres dette beløb fradragsberettiget på selvangivelsen, vil statens kapitalmuligheder blive øget.

Den højtærede finansminister har selvfølgelig sin parlamentariske ret til at afvise det konservative forslag. Men hvad så? Der var i den højtærede finansministers tale en tendens til at lade den kommende tid indtil marts være et politisk tomrum. Men opnås der noget herved? Hvis januarpristallet får lov til at virke i fuld udstrækning, vil de økonomiske vanskeligheder blot blive forøget. Der er fra næsten alle sider, også af de mest sagkyndige, peget på endog meget store uheldige faktorer, der præger dansk økonomi allerede nu. En udsættelse kan forøge kommende byrder. Derfor kan regeringen lige så godt gribe ind i tide og derved værne befolkningen imod ekstra byrder. Lader man blot tiden gå, vil befolkningen her i landet, først og fremmest ungdommen, få vanskeligere vilkår.

Der er ikke megen rimelighed i at stille det spørgsmål, hvilke samfundsgrupper der har interesse i at undgå inflationens fortsættelse. Det er, når det kommer til stykket, hele samfundet, alle grupper, der har denne interesse. Jeg har dog i særlig grad bemærket den store betydning, som funktionærstanden tillægger sagen og med rette tillægger den. Det er ikke alene den gruppe af lønmodtagere, der rammes hårdest af inflationen — mange funktionærer får jo ikke deres løn pristalsreguleret — det er tillige en af de befolkningsgrupper, der rammes hårdest af den nivelleringsproces, som er inflationens følgesvend. Men dette er ikke det eneste spørgsmål, der har betydning for funktionærstanden; omlægning af vort skattesystem, bestræbelserne for at hindre organisationstvung og for at hindre en overdreven organisationsmæssig indflydelse i øvrigt har også funktionærernes store interesse. Inflationsspørgsmålet er imidlertid det mest afgørende økonomiske problem. Det er derfor ikke mindst af hensyn til vor stærkt voksende funktionærstand, at jeg henstiller til regeringen at foretage